Справка

за оповестяване на счетоводната политика предприятието
елемент № 7.1. от приложенията към финансовия отчет по СС 1

Утвърдена:

Счетоводна политика на "ЗЕЙТО" ООД

.....

А. Предмет на дейност:
ДЪРВОДОБИВ

.....

Б. База за изготвяне на годишния финансов отчет

1.Закон за счетоводството.

2. СС, приети с ПМС 46/21.03.2005 г.. По въпроси, за чието решаване няма изрични разпоредби в СС и ЗС се прилагат изискванията на МСС.

3. Данъчни закони, засягащи дейността на дружеството.

4. Вътрешни нормативни актове, утвърдени от ръководството на дружеството, свързани със спецификата на неговата дейност.

В. Основи за изготвяне на годишния финансов отчет

1. Основни счетоводни принципи:

а) текущо начисляване – приходите и разходите по сделките и събитията се отразяват счетоводно в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаване или плащане на паричните средства или техните еквиваленти;

б) действуващо предприятие – предприятието да не предвижда и да няма необходимост да се ликвидира или да ограничава мащабите на своята дейност в предвидимо бъдеще.
Когато годишният финансов отчет е изготвен в съответствие с този принцип, но са известни данни и обстоятелства водещи до несигурност относно възможността на предприятието да продължи своята дейност, тези данни и обстоятелства се оповестяват.

в) предпазливост – извършва се оценяване и отчитане на предполагаеми рискове и очаквани загуби;

г) съпоставимост между приходите и разходите – признаване на разходите, извършени във връзка с отделна сделка или събитие във финансовия резултат за периода, през които предприятието черпи изгода от тях. Признаването на приходите се отчитат за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;

д) предимство на съдържанието пред формата – сделките и събитията се отразяват в съответствие с тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност независимо от съответната им правна форма;

е) запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период и постигане на съпоставимост на отчетните данни и показатели.

2. Изграждането и поддържането на счетоводната система осигурява:

а) всеобхватно хронологично регистриране на счетоводните операции въз основа първични счетоводни документи;

б) систематични счетоводни регистри за обобщаване на счетоводната информация, които се откриват в началото на отчетния период и приключват в неговия край;

в) синтетични и аналитични счетоводни регистри, както и равенство и връзка между тях;

г) междинно и годишно приключване на счетоводните регистри и съставяне на оборотна ведомост;

д) изменение в извършените счетоводни записвания чрез съставяне на коригиращи счетоводни статии;

е) прилагане на утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан.

3. Отговорност за съставяне на годишен финансов отчет

а) ръководството на предприятието е отговорно за своевременното съставяне на счетоводните отчети, които трябва да дават вярна и честна представа за финансовото състояние, резултатите от дейността, паричните потоци и измененията на собствения капитал;

б) лицата, които са съставили и подписали счетоводните документи и техническите носители са отговорни за достоверността на информацията в тях.
Поправки и добавки в първичните счетоводни документи не се допускат. Погрешно съставените първични счетоводни документи се анулират и се съставят нови.

в) съставителят на годишния финансов отчет и на междинните отчети отговаря за организацията на счетоводната дейност и за своевременното му изготвяне.

4. Периодичност на изготвяне на междинни финансови отчети:
- в края на отчетната година

5. Съдържание на годишния финансов отчет:
а) счетоводен баланс – форма прил. № 1;
б) отчет за приходите и разходите – форма прил. № 2;
в) отчет за паричния поток – форма прил. № 3;
г) отчет за собствения капитал – форма прил. № 4;
д) приложение със следните елементи - т. 19.2 от СС 1.

Г. Оценъчни бази, използвани при изготвяне на финансовия отчет:

1. Дълготрайни материални активи

1.1 Дълготрайните материални активи първоначално се представят по цена на придобиване. Цената на придобиване е:

а) покупната цена и всички преки разходи за привеждане на актива в работно състояние в съответствие с предназначението му. Придобити активи с разсрочено плащане – по реда на т 4.2 от СС 16;

б) себестойност – когато са създадени в предприятието;

в) справедлива цена – когато са получени в резултат на безвъзмездна сделка;

г) по оценка приета от съда и всички преки разходи – когато са получени в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон.

1.2 Оценка на дълготрайните материални активи след първоначалното признаване

а) препоръчителен подход – след първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка. Честота на обезценка – всяка година; (на две години; на три години).

1.6 Праг на същественост за признаване на дълготраен материален актив – 500.00 лева

1.7 Амортизация - дълготрайните материални активи се амортизират по линейния метод при прилагане на следните амортизационни норми:

Земя не се амортизира
Сгради 4 %
Конструкции 30%
Съоръжения 30%
Машини 30 %
Оборудване 30%
Транспортни средства 10%
Други 15 %

1.8 Отписване на дълготрайни материални активи:

а) при продажба на дълготраен материален актив се извършва съпоставяне на постъпленията от продажби и неговата балансова стойност. Разликите – печалби или загуби се отчитат в отчета за приходи и разходи.

б) при замяна с други активи – не се отчита печалба или загуба;

в) трансформиране в стока с цел продажба – по балансовата му стойност;

г) трансформиране в инвестиция – разликата между справедливата стойност на инвестицията и балансовата стойност на актива се отчита като разсрочен финансов приход или разсрочен финансов разход за срока на инвестицията, но не повече от 5 години.

д) когато от актива не се очакват никакви икономически изгоди, той се отписва чрез ликвидиране. Преразглеждане на балансовата стойност на активите и определяне на тяхната възстановима стойност се извършва при тяхното инвентаризиране.

ж) не е налице отписване на дълготрайни материални активи, когато се извеждат временно от употреба – за ремонт, за реконструкция, за подобрения, за консервиране и други.

При извеждане на дълготрайни материални активи от временна употреба за срок, надвишаващ 12 (6, 8) месеца, се преустановява начисляване на амортизации.

Разходите за консервиране и последващо въвеждане в употреба се отчитат като текущи разходи за периода, през който са възникнали.

1.9 Подръжка и ремонти на дълготрайни материални активи

а) подръжка, ремонти и подобрения се отчитат като текущи разходи;

б) значими подобрения, реконструкции и модернизации, които удължават срока на годност, увеличават капацитета и производителността на дълготрайния актив се капитализират и увеличават неговата отчетна стойност.

6. Краткотрайни (краткосрочни) активи на предприятието.

Те включват:

- материални запаси;
- краткосрочни вземания;
- краткосрочни финансови активи;
- паричните средства.

6.1 Материални запаси са краткотрайни активи, придобити под формата на:

6.1.1 Материали, придобити чрез покупка и предназначени основно за влагане в производствения процес с цел производване на продукция или извършване на услуги.

При тяхната покупка се заприходяват по цена на придобиване (историческа цена) или доставна стойност, която включва следните разходи за закупуване:

а) покупна цена;

б) вносни мита;

в) такси;

г) невъзстановими данъци и акцизи;

д) разходи по доставка – превози, товарно-разтоварни работи.

- Тяхната оценка в края на отчетния период е по-ниската от доставната им стойност или нетната им реализуема стойност:

а) Нетната реализуема стойност се определя от комисия, назначена със заповед на ръководството.

За целите на определянето на нетната реализуема стойност комисията може да използува лицензиран оценител.

б) Разликите между отчетната стойност и нетната реализуема стойност се отчитат по реда на т.т. 11.2., 11.3. от СС 2 Отчитане на стоково-материалните запаси.

в) Честота на оценката – в края на март (юни, септември) и задължително към 31.12. на отчетната година.

- Методи на отписване като:

б) конкретно определена стойност, когато тяхното потребление засяга конкретни партиди, производства, проекти или клиенти.

- Когато материалите не се използуват за влагане в производство на продукция и услуги същите се предлагат за продажби.

а) Продажната стойност (справедливата) се определя от комисия, назначена от ръководството

б) Разликата между отчетната и продажната стойност се отчита като текущ приход или текущ разход

- Закупените материали, които не се предават за складово съхраняване и употребени непосредствено преди осъществяване на дейността се изписват като текущи разходи. На гърба на първичния документ (фактура) се извършва заверка с подпис за направлението на разхода от лицето, отговорно за влагането в употреба.

6.2 Краткосрочни вземания

а) предприятието класифицира като краткосрочни вземанията си в срок до 12 месеца от тяхнот възникване, както и онази част от дългосрочните си вземания, чиито падеж настъпва в края на отчетния период. Те могат да бъдат:

а) вземания от свързани предприятия;

б) вземания от клиенти;

в) вземания от доставчици;

г) вземания по предоставени търговски заеми;

д) съдебни и присъдени вземания;

е) данъци за възстановяване;

ж) други краткосрочни вземания;

6.2.2 Краткосрочните вземания се оценяват в номинална стойност в момента на тяхното възникване.

6.4 Парични средства са притежаваните от предприятието авоари като касови наличности, наличности в банкови и депозитни сметки.

6.4.1 В замисимост от тяхното местонахождение те се класифицират като:

а) парични средства в брой;

б) парични средства в безсрочни депозити в банки;

в) блокирани парични средства;

г) парични еквиваленти;

д) суми в подотчетни лица.

7. Собствен капитал

Собственият капитал на предприятието е остатъчната стойност на активите на предприятието след приспадането на всичките му пасиви. Той обхваща:

7.1 Основен капитал – представя се в баланса съобразно броя на емитираните ..... обикновени акции с право на глас с номинална стойност от .... лв. за всяка акция.

/дялове за ООД, ЕООД/

7.2 Резерви, представени като:

г) допълнителни резерви, включващи целево внесени суми от акционерите, съдружниците за подпомагане на дейността на дружеството.

В случай, че за така внесените суми има решение за начисляване на лихви, същите се признават като текущи финансови разходи за периода на тяхното начисляване.

7.3 Финансов резултат, представен като:

а) неразпределена печалба;

б) непокрита загуба;

в) балансова печалба или загуба от текущата година, която се представя след начисляване на разходите за дължими данъци.

8. Пасиви

Пасивите на предприятието са съществуващи негови задължения, които произтичат от минали събития и чието уреждане се очаква да доведе до изтичане на ресурси – носители на икономическа изгода.

Класифицират се в баланса като:

8.1 Дългосрочни пасиви

Дългосрочни са задълженията на предприятието, чийто срок на уреждане е по-дълъг от 12 месеца.

Лихвените плащания, свързани с дългосрочните задължения се отчитат като текущи финансови разходи и се представят като краткосрочни задължения в случай, когато няма извършено плащане.

Дългосрочните пасиви се класифицират като:

8.1.1 Задължения към свързани предприятия.

8.1.2 Задължения към финансови предприятия – в т.ч. към банки.

8.1.3 Задължения по облигационни заеми.

8.1.4 Отсрочени данъци.

8.1.5 Други дългосрочни задължения, включващи:

Дългосрочните задължения, деноминирани в чуждестранна валута първоначално се вписват в баланса на предприятието по централния курс на БНБ към датата на възникването.

В края на отчетния период дългосрочните задължения се оценяват по централния курс на БНБ за съответната валута, а разликите се отчитат като текущи финансови приходи или разходи.

Погасителните вноски на дългосрочните задължения, отнасящи се за текущия отчетен период се прекласифицират като краткосрочни задължения в случай, че останат непогасени в края на отчетния период.

8.2 Краткосрочни пасиви

Краткосрочни са задълженията, чийто срок на уреждане е по-кратък от 12 месеца. Те се класифицират като:

8.2.1 Задължения към свързани предприятия – в т.ч. за дивиденти.

8.2.2 Задължения към финансови предприятия – в т.ч. към банки.

8.2.3 Задължения към доставчици и клиенти.

8.2.4 Задължения по търговски заеми.

8.2.5 Задължения към персонала, които могат да бъдат:

а) задължения за заплати, които не са изплатени към края на отчетния период;

б) задължения за неизползваните към края на отчетния период платени годишни отпуски на персонал. Стойността на неизползваните платени годишни отпуски се признават като текущи разходи за отчетния период в съответствие с НСС 19, т.3.3.

8.2.6 Задължения към осигурителни предприятия.

Предприятието не управлява задължителни или доброволни пенсионни и здравноосигурителни фондове. Като задължения към осигурителните предприятия в края на отчетния период се представят неизплатените вноски за:

а) социално осигуряване – задължително и доброволно;

б) здравно осигуряване – задължително и доброволно;

в) осигуряване за безработица.

Начислените вноски за социално и здравно осигуряване на персонала се отчитат като текущи разходи за периода, за който се отнасят.

8.2.7 Данъчни задължения – произтичат от неизплатни в края на отчетния период плащания за данъци по силата на данъчното законодателство. Те могат да бъдат:

а) задължения за местни данъци и такси;

б) задължения за данъци върху дохода на персонала;

в) задължения за данъци върху печалбата;

г) задължения за ДДС и акцизи;

д) данъчни временни разлики – данъчните временни разлики са разликите, явяващи се между данъчната основа на активите, пасивите, приходите и разходите и тяхната отчетна стойност, формирана за целите на счетоводното отчитане по реда на СС 12 Данъци от печалбата. Временните разлики възникват във връзка с прилагането на ЗКПО и обхващат: данъчно призната амортизация, оценка и преоценка на активи, вземания, задължения и др.

8.2.8 Други краткосрочни задължения, включващи задължения за лихви, за глоби и неустойки, задължения към други кредитори, непредставени в предишните статии от баланса.

8.2.9 Провизии – по реда на раздел "Е", т.1.5, буква "б", когато задължението с нормативен и конструктивен характер е краткосрочно.

9. Приходи

Предприятието определя като приходи брутните потоци от икономически изгоди, получени и дължими на предприятието от клиентите в хода на обичайната му дейност.

9.1 Обхват на приходите:

а) приходи от продажби на продукция;

в) приходи от продажби на услуги;

г) приходи от лихви, дивиденти и други от използването на активите на предприятието от трети лица;

е) други приходи.

9.2 Критериите за признаване на приходите се прилагат за всяка сделка поотделно, за отделими компоненти на една сделка и за две или повече сделки едновременно при свързани такива. Те са:

а) когато е вероятно да има икономическа изгода, свързана със сделка;

б) сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;

в) направени разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделка, могат да бъдат надеждно измерени;

г) приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи. В противен случай се отчитат като аванс или приход за бъдещ период до момента, в който могат да бъдат надеждно изчислени.

9.3 Приход не се признава, когато разходите не могат да бъдат надеждно изчислени. При тез обстоятелства всяко получено плащане се признава като задължение (аванс от клиента).

9.4 Когато възникне неяснота по събирането на сумата, която вече е включена в прихода, несъбираемата сума се признава за разход, а не като корекция на сумата на първоначално признатия приход.

9.5 Продажба на продукция и стока:

а) приходът от продажби на продукция и стоки се признава когато са изпълнени следните условия – т.6.1 от СС 18;

б) при запазване на значителни рискове, свързани със собствеността на предприятието – продавач, сделката не е продажба и приходът не се признава. Запазване на значителни рискове са налице – т.6.3 от СС 18;

9.6 Извършване на услуги – т.7.1, 7.2, 7.3 от СС18;

9.7 Лихви, лицензионни възнаграждения и дивиденти – т. 8.1, 8.2, 8.5, 8.6 от СС 18.

9.8 Други възможни примери и ситуации, които могат да окажат влияние върху признаването на прихода – (извадка от приложението към СС 18, в случай че за предприятието – продавач съществуват)

10. Финансирания

10.3 Неправителствени дарения от други лица. БСЧИ

13. Печалби и загуби от грешки, Фундаментални грешки и промени в счетоводната политика СС 8

13.1 Определения – точка 2 от СС 8.

13.2 Печалба и загуба от обичайната дейност.

13.3 Печалба и загуба за отчетния период:

а) печалба и загуба от обичайната дейност;

б) извънредни статии в резултат на събития – като принудително отчуждени активи /кражба/, отписан активи по повод на природни и други бедствия; балансова стойност на отписани пасиви по повод на природни бедствия и сумата на получените застрахователни обещетения.

13.4 Промени в приблизителните счетоводни стойности.

13.5 Фундаментални грешки – когато в резултат на допускането на грешки финансовият отчет за един или повече периоди не може да се счита за достоверен към датата на публикуване. Коригирането по препоръчителе период се отчита по текущия период чрез увеличаване на салдото на неразпределената печалба от минали години. А когато е по-голяма от неразпределената печалба, разликата се отчита като непокрита загуба от минали години Свързани с грешка данъци се довнасят. При алтернативния подход фундаментални грешки, свързани с преходни периоди, се коригират, като текущо се включват в други приходи и разходи за текущия период, а за предходния период се изготвят проформа /баланс, отчет за приходите и разходите, отчет за паричния поток и отчет за собствения капитал/ и се прилагат към годишния финансов отчет. Проформите отчети се изготвят, за да се добие представа как би изглеждал отчетът, ако тази грешка не е била извършена.

13.6 Промени в счетоводната политика – при изискване от Закона от счетоводни стандарти и или ако доведе до по-подходящо представяне на събитията или сделките във финансовите отчети на предприятието.

Допустим алтернативен подход – при него всяка промяна в счетоводната политика се включва в други приходи и разходи при определяне на печалбата или загубата за текущата година. Промяната се отчита с обратна сила освен в случая, когато тя не може да бъде определена в разумни граници.

14. Събития, настъпили след датата на ГФО СС 10

14.1 Определение – това са събития, настъпили между датата на ГФО и датата, на която той е одобрен за публикуване.

14.1.1 Дата на ГФО – последната дата от отчетния период, за който е съставен ГФО:

а) /31.12/;

б) дата за прекратяване дейността на предприятието;

в) друга законоустановена дата.

с. Нова Махала ЗЕЙТО ООД

14.1.2 Дата на изготвяне на ГФО – датата, определена със закон, на която трябва най-късно да се изготви ГФО – 01.03 за самостоятелни предприятия, 30.06 - за икономическа група.

14.1.3 Дата на одобрение за публикуване на ГФО – датата, на която в зависмост от управленската структура и законовите и уставните изисквания се взема решение от управляващиия орган на предприятието за публикуване на ГФО.

14.1.4 Дата на заверка - датата, на която ДЕС или специализирано одиторско предприятие заверява ГФО на предприятието. Тази дата не може да бъде по-рано от датата, на която ГФО се одобрява за публикуване, и датата, на която той се публикува.

14.1.5 Дата на публикуване на ГФО – до 90 дни след официалното му приемане, на която той се публикува и която е законоустановена. /Според вида на дружеството/.

14.2 Коригиращи събития – събития, които доказват условия, съществували на датата на ГФО. Заличаване от Търговския регистър на клиент, получаване на допълнителна информация за обезценка на актив след датата на ГФО, влязло в сила решение на съда, косто потвърждава вземания и задължения на предприятието в размери, различни от тези в ГФО.

При настъпването на коригиращи събития се извършват корекции на признатите суми или допълнително се признават сумите на активи и пасиви в ГФО.

14.3 Некоригиращи – събития, настъпили след датата на баланса, за които към датата на баланса, за които към тази дата не са съществували условия за съществуване – погиване на активи след датата на ГФО, изменение на пазарни стойности на активи и пасиви след датата, на която ГФО е предложен за одобрение, промени в данъчното законодателство след датата на ГФО. Тези събития се оповестяват в ГФО.

14.4 Дивидентите не се признават като задължение на датата на ГФО, а само се оповестяват в приложението към него.

14.5 Предприятието не следва да изготвя финансовите си отчети на основата на принципа на действащо предприятие, ако след датата на ГФО е взето решение да се ликвидира или да преустанови дейността си.

С СС 10 се регламентира изискването предприятието да не изготвя ГФО на основата на принципа за действащо предприятието, когато настъпили събития след датата на ГФО показват, че този принцип вече не е спазен. Като например рязко влошаване на оперативните резултати и финансовото състояние или вземане на решение за ликвидация на предприятието или за преустановяване на дейността му. Ефектът от това е толкова силен, че стандартът изисква фундаментална промяна на базата на осчетоводяване, а не коригиране на сумите в рамките на първоначалната база за осчетоводяване.

14.6 След данъчното преразчитане се изготвя отчет към нова база съгласно СС 13.

Д. Оповестяване

1.1 Всички сведения, определени за оповестяване в счетоводни стандарти или преценени от предприятието за съществени.

Управител:
/Кадир Шабан/

с. Нова Махала
ЗЕЙТО
ООД